

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812203044
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5812203044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka, JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti V.: J., nar. XX. X. XXXX a I., nar. X. X. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov, matky G. V., nar. XX. X. XXXX, bytom X. XXX, G., zastúpenej JUDr. Katarínou Bolibruchovou, advokátkou so sídlom T. XXX, B. a otca W. V., nar. XX. X. XXXX, bytom W. XX, U., prechodne A. T. XX/XX, T., v konaní o návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Námestove, č.k. 1P/78/2012-79 zo dňa 20. novembra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil styk otca v čase letných prázdnin (III) m e n í tak, že otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletými deťmi J. a I. posledný júlový a prvý augustový týždeň tak, že si deti prevezme posledný júlový týždeň začínajúci pondelkom o 9,00 hod. a deti matke odovzdá prvý augustový týždeň v nedeľu o 18,00 hod..

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Námestove upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými každý šiesty týždeň v čase od 17,00 hod. do nedele 15,00 hod., v čase Vianočných sviatkov od 25. 12. od 17,00 hod. do 1. 1. do 17,00 hod. a v čase letných prázdnin posledný júlový týždeň, ktorý vyjde od pondelka 9,00 hod. do nedele 18,00 hod. a prvý augustový týždeň od pondelka 9,00 hod. do nedele 18,00 hod. s tým, že počas Vianočných sviatkov a letných prázdnin neplatí bežná úprava stretávania sa otca s deťmi.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, keď v prvom rade pri stanovení rozsahu styku prihliadol na maloletého J., ktorý podľa výsledkov vykonaného dokazovania, je dieťaťom s nepriaznivým psychickým stavom a je v pravidelnom sledovaní tak detského psychiatra, ako aj neurológa.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, otec maloletých detí. Podľa jeho názoru v konaní rozhodovala zaujatá sudkyňa, ktorá sama matku nahovárala na to, aby sa dožadovala zákazu styku otca s maloletými deťmi a neumožnila mu ani riadne v konaní sa vyjadriť. Trval na tom, aby súd upravil styk počas bežného kalendárneho roka tak, že bude oprávnený sa s deťmi stretávať každé tri týždne. Pobyt počas Vianočných sviatkov bol vopred dohodnutý aj s matkou detí. Matka ale vedela o nedoručení, a tým pádom o neplatnosti nového rozsudku zo dňa 20. 11. 2012 a svojvoľne stratila pobyt detí u otca, čím sa znovu postarala o traumatizujúci zážitok detí.

Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní popisuje decembrové stretnutie s deťmi, tak dňa 21. 12. 2012 si otec deti v čase podľa pôvodného rozsudku nevyzdvihol, ani matku detí neinformoval, že nepríde. Od detí sa dozvedel, že dňa 25. 12. 2012 pôjdu s matkou k starým rodičom do T., a tak matka ústretovo súhlasila, aby tento čas, t.j. od 25. 12. do 31. 2012 strávili s otcom s tým, že ich v uvedený deň privezie. To sa však nestalo a musela intervenovať u otca, aby deti vrátil. Dňa 4. 1. 2013 malo byť ďalšie stretnutie otca s deťmi, kde deti na otca čakali a otec neprišiel a ani nezavolať. Podľa dátumu odvolania však na druhý deň, t.j. 5. 1. 2013 písal o tom, ako mu je bránené stretávať sa s deťmi. Otec podľa vlastného vyjadrenia nepovažuje za dôležité, aby sa deti u neho pripravovali do školy, lebo ako uviedol, k nemu idú tráviť víkend a nie sa učiť. Rovnako sa ani nezaujímal nikdy o ich školské výsledky. Aj pre uvedené skutočnosti považuje otcom žiadanú trojtýždňovú frekvenciu stretnutí s deťmi a najmä s J. za nevhodnú. Bolo by až príliš často, aby sa každé tri týždne cez víkend J. vôbec neučil, pričom sa nejedná o zdravé dieťa, ktoré po víkende mimo domu sa v nedeľu podvečer začne pripravovať do školy na pondelok, lebo v takomto čase už nemá energiu na učenie.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým súd upravil styk otca počas letných prázdnin podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil a v ostatných častiach rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany otca neboli v odvolaní uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa.

Ako vyplynulo z priebehu celého konania a z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom, rodičia maloletých detí sa nevedeli dohodnúť na úprave styku otca s maloletými, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď postupom podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine rozhodoval o úprave styku otca s maloletými deťmi. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a v dostatočnom rozsahu upravil styk otca s maloletými, keď prihliadol na zdravotný stav maloletého syna, ako i na odporúčanie ošetrojúceho lekára v tomto prípade.

Súdom stanovený rozsah styku umožňuje i otcovi ako rodičovi, ktorému deti neboli zverené do výchovy, podieľať sa na výchove maloletých detí. Vzhľadom na situáciu, ktorá tu vznikla po rozchode rodičov, ako i s prihliadnutím na zdravotný stav maloletého J., je i podľa názoru odvolacieho súdu rozsah úpravy, tak ako ju určil prvostupňový súd, primeraný s tým, že otec má vytvorený dostatočný časový priestor na to, aby rozvíjal svoje vzťahy s maloletými deťmi a najmä s maloletým J., ktorý je už vo veku blízkom veku, kedy sa môže sám vyjadriť, v akom rozsahu sa chce s otcom stretávať, pričom rodičia by mali prihliadať i na jeho názor a snažiť sa vyjsť si navzájom v ústrety tak, aby v prvom rade prihliadali na záujem maloletého. Vo veku 15 rokov už nemožno dieťa prakticky nútiť k realizácii styku v rozpore s jeho názorom, lebo by to mohlo mať zlý vplyv na jeho ďalší vývoj, a preto i rodičia by mali deti viesť k vzájomnej úcte a nie osočovať sa navzájom s tým, že styk si v prvom rade môžu upraviť vzájomnou dohodou i mimo rámca súdneho rozhodnutia.

Pokiaľ išlo o úpravu styku v čase letných prázdnin, tu odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa s tým, že by nebolo vhodné, aby styk trval do nedele 18,00 hod. prvý júlový týždeň a následne pondelok by otec opätovne musel deti brať do miesta svojho trvalého bydliska. Styk preto bude realizovaný v trvaní dvoch týždňov od pondelka posledného júlového týždňa do nedele prvého augustového týždňa.

Ak otec poukazoval na zaujatosť sudkyne JUDr. Moniky Kurjakovej, odvolací súd nezistil u menovanej sudkyne také okolnosti (vzťah k veci, resp. k účastníkom konania), z ktorých by bolo možné vyvodiť

pochybnosti o jej nezaujatosti. Procesný postup sudcu nemožno považovať za okolnosť svedčiacu o jeho zaujatosti, tak ako sa domnieval otec (procesný postup je predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania).

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo sa jednalo o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.